

პანიუმი — რიცხვი შვიდი

დანიელი 11-ის გახსნა: წინასწარმეტყველური ხაზები 1989 წლიდან
კვირადღის კანონის დრომდე

Jeff Pippenger
2025-03-15

ჩვენ ვმუშაობთ დანიელის მეთერთმეტე თავის ყველა ხაზის ერთმანეთთან
შეკავშირებაზე, ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორიის კონტექსტში, რომელიც 1989
წლიდან შეერთებულ შტატებში კვირის კანონის შემოღებამდე პერიოდს წარმოადგენს.
ჩვენი მოწოდება, როგორც წინასწარმეტყველების შემსწავლელთა, არის, რომ
ქვეყნის სიტყვა სწორად განვყოთ.

ეცადე, თავი წარუდგინო ღმერთს მოწონებულად, მუშაკად, რომელსაც არ
შერცხვება და რომელიც სწორად განასხვავებს ქვეყნის სიტყვას. 2 ტიმოთე
2:15.

დანიელის მეთერთმეტე თავი შეიძლება ათ წინასწარმეტყველურ ხაზად დაიყოს.
პირველიდან მეოთხე მუხლის ჩათვლით ერთი წინასწარმეტყველური ხაზი არის
წარმოდგენილი. მეხუთედან მეცხრე მუხლის ჩათვლით მეორე ხაზი არის
წარმოდგენილი. მეათე მუხლი მესამე ხაზს წარმოადგენს. მეთერთმეტე და მეთორმეტე
მუხლები მეოთხე ხაზს წარმოადგენს. მეხუთე ხაზი არის მეცამეტედან მეოთხეთმეტე
მუხლის ჩათვლით. მეექვსე ხაზი არის მეთექვსმეტედან ოცდამეორე მუხლის
ჩათვლით. მეშვიდე ხაზი არის ოცდამესამე და ოცდამეოთხე მუხლები. ოცდამეოთხე
მუხლიდან ოცდამეთერთმეტე მუხლის ჩათვლით მერვე ხაზია. ოცდამეთერთმეტე
მუხლიდან ორმოცე მუხლის ჩათვლით მეცხრე ხაზია, ხოლო მეათე და საბოლოო ხაზი
არის ორმოცედან ორმოცდამეხუთე მუხლის ჩათვლით. ეს ათი ხაზი უნდა შეერთდეს
— ხაზი ხაზზე.

ვის ასწავლის იგი ცოდნას? და ვის მიახვედრებს მოძღვრებას? მათ, რომელნიც
მოწყვეტილნი არიან რძეს და ძუძუს მოშორებულნი.

რადგან მცნება უნდა იყოს მცნებაზე, მცნება მცნებაზე; წესი წესზე, წესი წესზე; აქ
ცოტაოდენი და იქ ცოტაოდენი:

რადგან ბორძიკით მოლაპარაკე ბაგეებითა და უცხო ენით ელაპარაკება იგი ამ
ხალხს. მათ, ვისაც უთხრა: ეს არის განსვენება, რომლითაც შეგიძლიათ დაასვენოთ
დაღლილი; და ეს არის განახლება; მაგრამ მათ არ ისურვეს მოსმენა.

მაგრამ უფლის სიტყვა მათთვის იყო: მცნება მცნებაზე, მცნება მცნებაზე; ხაზი
ხაზზე, ხაზი ხაზზე; აქ ცოტა და იქ ცოტა; რათა წასულიყვნენ, უკან
დაცემულიყვნენ, შემუსრულიყვნენ, მახეში გაბმულიყვნენ და შეპყრობილიყვნენ.
ესაია 28:9–13.

ათი წინასწარმეტყველური ხაზიდან ყოველი, რასაკვირველია, ურთიერთდაკავშირებულია, თუმცა თითოეულ ხაზში შესაძლებელია კონკრეტული თემის ამოცნობა. მიუხედავად იმისა, რომ ყოველ ხაზს აქვს მთავარი თემა, ხაზები ერთზე მეტ მოწმობასაც შეიცავს. ჩემი განზრახვაა, ამოვიცნო ათივე ხაზში არსებული თითოეული თემა.

პირველი ხაზი

და მე, მიდიელი დარიოსის პირველ წელს, თვით მე ვიდექი მის განსამტკიცებლად და გასამხნეებლად. ახლა კი ჭეშმარიტებას გიჩვენებ: აჰა, კიდევ სამი მეფე აღდგება სპარსეთში, ხოლო მეოთხე ყველა მათგანზე გაცილებით მდიდარი იქნება; და თავისი ძლიერებით, თავისი სიმდიდრის წყალობით, იგი ყველას აღძრავს საბერძნეთის სამეფოს წინააღმდეგ. და აღდგება ძლიერი მეფე, რომელიც იბატონებს დიდი ხელმწიფებით და მოიქცევა თავისი ნებისამებრ. და როცა იგი აღდგება, მისი სამეფო დაიშლავს და ზეცის ოთხ ქარს შორის გაიყოფა; მაგრამ არა მის შთამომავლობაზე და არა იმ ხელმწიფებისამებრ, რომლითაც ის ბატონობდა, რადგან მისი სამეფო აღმოიფხვრება და სხვებს ერგებათ, მათ გარდა. დანიელი 11:1-4.

დარიოსის პირველი წელი აღნიშნავს სამოცდაათი წლის დასასრულს, რითაც განისაზღვრება აღსასრულის წინასწარმეტყველური დრო. მესამე მუხლში ალექსანდრე დიდი ამყარებს თავის მსოფლიო სამეფოს, ხოლო მეოთხე მუხლში მისი სამეფო უნდა აღმოიფხვრას და ოთხ ქარზე გაიყოს. დარიოსის აღსასრულის დროდ 1989 წელს მიღება გვაძლევს შესაძლებლობას დავითვალოთ მეორე მუხლში წარმოდგენილი მეფეები. როდესაც გაბრიელი პირველ მუხლში ამბობს: „ასევე დარიოსის პირველ წელს“, იგი აგრძელებს იმას, რაც ხილვის დასაწყისში აუწყა დანიელს, ხილვისა, რომელიც მეათე თავში დაიწყო.

სპარსეთის მეფის კიროსის მეფობის მესამე წელს გამოცხადება მიეცა დანიელს, რომელსაც ბელტეშაცარი ერქვა; და ეს სიტყვა ჭეშმარიტი იყო, ხოლო დანიშნული ჟამი ხანგრძლივი: და მან შეიცნო ეს სიტყვა და ხილვაში გონება ჩასწვდა. დანიელი 10:1.

საეტაპო ნიშნული, რომელიც „აღსასრულის ჟამს“ წარმოადგენს, ორ სიმბოლოს შეიცავს. „აღსასრულის ჟამი“ მოსეს წინასწარმეტყველურ ხაზში იყო აარონის დაბადება, რასაც სამი წლის შემდეგ მოჰყვა მოსეს დაბადება. აარონი და მოსე მათი ისტორიის ფარგლებში „აღსასრულის ჟამის“ ორგზის სიმბოლოს წარმოადგენენ და წინასახედ გამოხატავენ იოანე ნათლისმცემლის დაბადებასა და ექვსი თვის შემდეგ იესოს დაბადებას. „აღსასრულის ჟამმა“ 1798 წელს აღნიშნა რომის პაპის შეპყრობა, რომელიც ამის შემდეგ ტყვეობაში გარდაიცვალა 1799 წელს. „მიდიელის დარიოსის პირველი წლიდან“ ვიდრე „სპარსეთის მეფე კიროსის მესამე წლამდე“; დარიოსი და კიროსი წარმოადგენენ შენთვის „აღსასრულის ჟამს“ 1989 წელს, რადგან ყველა წინასწარმეტყველი უფრო უკანასკნელ დღეებზე ლაპარაკობს, ვიდრე იმ დღეებზე, რომლებშიც ისინი ცხოვრობდნენ.

ეს ყოველივე მათ დაემართათ სახით სამაგალითოდ; ხოლო დაიწერა ჩვენი დასარიგებლად, რომელთაც წუთისოფლის აღსასრული მოგვწყევია. 1 კორინთელთა 10:11.

დარიოსი და კიროსი წარმოადგენენ რონალდ რეიგანსა და ჯორჯ ბუშს უფროსს 1989 წელს. იმ წელს ორივე პრეზიდენტი იყო. მეთერთმეტე თავის პირველი მუხლი ხილვას კიროსის მესამე წელიწადში ათავსებს, რაც წარმოადგენდა ჯორჯ ბუშს უფროსს, რომელიც რეიგანს მოჰყვა, როგორც კიროსი მოჰყვა დარიოსს. მეორე მუხლში ნათქვამია, რომ კიდევ სამი მეფე აღდგება, ხოლო მეოთხე მათ ყოველთააზე გაცილებით მდიდარი იქნება. მეთერთმეტე თავში „აღსასრულის ჟამის“ საბოლოო მონაკვეთი 1989 წელს იწყება და მიუთითებს, რომ ჯორჯ ბუშის უფროსის შემდეგ კიდევ სამი მეფე აღდგებოდა, რითაც განისაზღვრებიან ის სამი პრეზიდენტი, რომლებიც ბუშს უფროსს მოჰყვნენ. ეს სამი მეფე იყვნენ ბილ კლინტონი, ჯორჯ ბუში უმცროსი, ბარაკ ობამა, ხოლო შემდეგ უმდიდრესი პრეზიდენტი, დონალდ ტრამპი, „თავისი ძალით“ და „თავისი სიმდიდრით აღძრავს ყველას საბერძნეთის სამეფოს წინააღმდეგ“.

მესამე მუხლი შემდეგ ალექსანდრე დიდს წარმოგვიდგენს და, შესაბამისად, უკანასკნელ დღეებში პაპობასთან გაერთიანებული გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის უკანასკნელ მმართველს განასახიერებს; მაგრამ იგი, პაპობის მსგავსად, თავის აღსასრულს მიაღწევს. გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია არის მეშვიდე სამეფო, რომელიც გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში ათი მეფის სახით არის წარმოდგენილი, და ათი მეფის ეს კონფედერაცია თანხმდება, რომ თავისი მეშვიდე სამეფო პაპის მხეცს მისცეს ერთი სიმბოლური საათით.

და ათი რქა, რომელიც იხილე, არის ათი მეფე, რომელთაც ჯერ კიდევ არ მიუღიათ სამეფო; არამედ ერთ საათს მიიღებენ ხელმწიფებას, როგორც მეფენი, მხეცთან ერთად. მათ ერთი აზრი აქვთ და თავიანთ ძალასა და ხელმწიფებას მხეცს მისცემენ. ისინი ებრძოლებიან კრავს, და კრავი დაამარცხებს მათ, რადგან იგი არის უფალი უფალთა და მეფე მეფეთა; და მასთან მყოფნი არიან მოწოდებულნი, რჩეულნი და ერთგულნი. გამოცხადება 17:12–14.

ის ათი მეფე წარმოდგენილია მესამე და მეოთხე მუხლებით, აგრეთვე ალექსანდრე დიდის აღზევებისა და დაცემის ისტორიით, რომელმაც ეს მუხლები მეოთხე საუკუნეში აღასრულა. საბერძნეთი ბიბლიური წინასწარმეტყველების მესამე სამეფოა და წარმოადგენს გველეშაპის სიმბოლოს — გველეშაპის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველის სამმაგი კავშირის ერთ მესამედს. ჯვარზე წარწერა „იუდეველთა მეფე“ ჩაწერილ იქნა ებრაულად, ლათინურად და ბერძნულად; რაც წარმოადგენდა იუდეველებს, რომაელებს და სხვა ერებიდან იმ დანარჩენ მრავალრიცხოვან ხალხს, რომელიც პასექის დროს იერუსალიმში იქნებოდა. ბერძნები წარმოადგენენ გველეშაპს, რომაელები წარმოადგენენ მხეცს, ხოლო იუდეველები იყვნენ ცრუწინასწარმეტყველი.

მეთერთმეტე თავის პირველი ოთხი მუხლი განსაზღვრავს იმ მიწიერი გველეშაპური ძალის დასასრულს, რომელიც პაპის ძალასთან სიმკვას სჩადის, როდესაც ადამიანთა

გამოსაცდელი ვადა იწურება. მესამე და მეოთხე მუხლები მიუთითებს მიწიერი გველეშაპური ძალის უკანასკნელი გამოვლინების საბოლოო აღზევებასა და დაცემაზე. ეს მუხლები გადაფარავს ბოლო ექვს მუხლს, რომლებიც განსაზღვრავს იმ მხეცის დასასრულს, რომელიც სიძვას სჩადის დედამიწის მეფეებთან. მეთერთმეტე თავის დასაწყისი და დასასრული წარმოაჩენს იმ ისტორიას, სადაც ღვთის მტრები თავიანთ დასასრულს აღწევენ, და არავინაა მათი შემწე. პირველი ოთხი მუხლი, ბოლო ექვს მუხლთან შეჯერებით, ამგვარად ატარებს ათი მცნების სიმბოლიკას — პირველი ოთხი მცნების დაფისა და ბოლო ექვსი მცნების დაფისას — და ამავე დროს გამოსაცდელის სიმბოლოსაც, რიცხვი ათის სახით.

პირველი ოთხი მუხლი წარმოადგენს დასაწყისს, რომელიც დასასრულს ასახავს, და ამავე დროს ამყარებს უწყებას როგორც დაწყებულს „აღსასრულის ჟამს“ 1989 წელს. ეს მუხლები მოიცავს პერიოდს 1989 წლიდან ადამიანის გამოცდის ვადის დახურვამდე და ამგვარად აჯამებს უკანასკნელი ექვსი მუხლის უწყებას, რომლებიც არის 1989 წელს ბეჭედახსნილი ცოდნის ზრდა და რომლებიც განსაზღვრავს გამოცდის ვადის დახურვასთან დაკავშირებულ მოვლენებს.

მოცემული მუხლები გვაძლევს წინასწარმეტყველურ საყრდენს იმის ამოსაცნობად, რომ 1989 წლიდან დაწყებული სულ რვა პრეზიდენტი იარსებებდა, ხოლო მერვე იქნებოდა წინამორბედი შვიდი პრეზიდენტისაგან; ამგვარად ეს მონაკვეთი ერთიანდება იმ იდემალებასთან, რომ მერვე არის შვიდისაგან — წინასწარმეტყველურ მახასიათებელთან, რომელიც უკანასკნელ დღეებში აწმყო ჭეშმარიტებაა.

თემა, რომლის გაგებაც შესაძლებელია ამ მუხლებით, არის იმ გველეშაპის ძალის საბოლოო განადგურება, რომელიც სიძვას სჩადის ტვიროსის მეძავთან. მეძავი სიძვას სჩადის დედამიწის ყველა მეფესთან, მაგრამ როგორც ძველი საფრანგეთი გახდა კათოლიკური ეკლესიის პირმშო, როდესაც კლოვისმა 496 წელს თავისი ტახტი პაპობას მიუძღვნა, ასევე შეერთებული შტატების დედამიწის მხეციც იქნება პირველი მეფეთაგან, რომელიც კვირადღის კანონთან დაკავშირებით მეძავთან სიძვას ჩაიდენს. როგორც დასასრულის ექვს მუხლში, დასაწყისის ოთხი მუხლიც განსაზღვრავს და ხაზს უსვამს იმ სამივე ძალას, რომელთაც მსოფლიო მიჰყავთ არმაგედონამდე, მაგრამ პირველ ოთხ მუხლში თემა არის გველეშაპის ძალა, რომელიც წარმოდგენილია საბერძნეთითა და ალექსანდრე დიდით.

რეიგანმა დაიწყო რვა პრეზიდენტის ის პროცესი, რომელმაც ახლა მიგვიყვანა რვა პრეზიდენტიდან უკანასკნელამდე. მერვე პრეზიდენტი აღმართავს მხეცის ხატს და შეერთებულ შტატებში კვირადღის კანონს აღასრულებს, ამავე დროს კი შუამავლობით განახორციელებს ისეთ შეთანხმებას, რომელიც მას გაეროს მეთაურად აქცევს; და სწორედ იმავე მომენტში გაერო შევა მსოფლიო მასშტაბის ეკლესია-სახელმწიფოებრივ ურთიერთობაში, რადიკალური ისლამის მზარდი ომიანობის გადაწყვეტის საბაბით.

ამერიკის შეერთებული შტატების გარდაქმნა, რომელიც გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწის მხეცია, ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოდან ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეშვიდე სამეფოს თავად ქცევამდე, მაშინ როცა იგი

ადასრულებს უკანონო ურთიერთობას ბიბლიური წინასწარმეტყველების მერვე სამეფოსთან, ნაჩვენებია პირველი მუხლიდან, რომელიც 1989 წელს მიუთითებს, იმ პრეზიდენტების გავლით, რომელთაც ამერიკის შეერთებულ შტატებში კვირადღის კანონისკენ მიჰყავთ, და ამისთანავე დაუყოვნებლივ გამოავლენს ძლევამოსილი მეფის აღდგომას. ეს ძლევამოსილი მეფე არის ტრამპი, რომელიც გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაზე კონტროლს იკისრებს, რომლის დემონტაჟის პროცესშიც იგი ახლა იმყოფება, თავისი მოთხოვნების წინმსწრებად.

მეორე სტრიქონი

მეხუთე-მეცხრე მუხლები წარმოადგენს ჩრდილოეთისა და სამხრეთის მეფეთა შორის ბრძოლის პირველ მოხსენიებასა და მის პუნქტობრივ ილუსტრირებას, რომელსაც მთელი თავი იყენებს, როგორც ძირითად წინასწარმეტყველურ ფონს. მეხუთე მუხლი აყალიბებს ამ მონაკვეთის თემას.

და სამხრეთის მეფე გაძლიერდება, და ერთ-ერთი მისი მთავარი; და იგი მასზე მეტად გაძლიერდება და იხელმწიფებს; მისი ხელმწიფება დიდი ხელმწიფება იქნება. დანიელი 11:5.

პტოლემეოს I სოტერი და სელევკოს I ნიკატორი ამ მუხლში არიან წარმოდგენილი. ორივე ალექსანდრეს სამეფოს „დიადოქოსთა“ („მემკვიდრეს“ ნიშნავს) მეოთხედს შეადგენდა. სელევკოსი მეთერთმეტე თავში პირველი „ჩრდილოეთის მეფეა“ და, წარმართული რომის, საპაპო რომისა და თანამედროვე რომის თანხმობით, სელევკოსი წინასწარმეტყველურად ჩრდილოეთის მეფედ მხოლოდ სამი ძირითადი გამარჯვების, ანუ გარდამტეხი მოვლენის შემდეგ დამყარდა: ბაბილონის ხელახლა დაუფლება ძვ. წ. 312 წელს, იპსოსის ბრძოლა ძვ. წ. 301 წელს და კოროპედიუმის ბრძოლა ძვ. წ. 281 წელს. ამ მოძრაობებმა დაამარცხა მისი მთავარი მეტოქეები, გააფართოვა მისი იმპერია და განამტკიცა მისი ბატონობა ამ რეგიონში.

მეორე ხაზი იწყება ჩრდილოეთისა და სამხრეთის მეფეთა იდენტიფიცირებით ალექსანდრეს გაყოფილი სამეფოს სხვა მემკვიდრეებისგან (დიადოქოსებისგან) განსხვავებით. იგი იწყება იმის დადგენით, რომ ჩრდილოეთის მეფე ძალაუფლებას მხოლოდ სამი დაპყრობის შემდეგ იძენს. შემდეგ, მუხლებში ექვსიდან ცხრას ჩათვლით, ალექსანდრეს სიკვდილის შემდეგ გაშლილი ბატონობისათვის ბრძოლის ისტორიაში, გამოკვეთილია პერიოდი, რომელიც სრულდება სამხრეთის მეფის მიერ ჩრდილოეთის მეფის დამხობით. ეს არის მეთერთმეტე თავში სამი შემთხვევიდან პირველი, როდესაც სამხრეთის მეფე სძლევს ჩრდილოეთის მეფეს. ისინი თავშივე წარმოადგენენ სამ შინაგან მოწმობას, რომელიც ნათლად ამყარებს იმ ისტორიის სასაზღვრო ნიშნებს, რომელსაც ჩრდილოეთის მეფეზე სამხრეთის მეფის გამარჯვებამდე მივყავართ.

და სამხრეთის მეფე გაძლიერდება, და ერთიც მის მთავართაგან; და ის მასზე მეტად გაძლიერდება და იბატონებს; მისი სამფლობელო დიდი სამფლობელო იქნება. და წელთა დასასრულს ისინი შეერთდებიან; რადგან სამხრეთის მეფის ასული მივა ჩრდილოეთის მეფესთან შეთანხმების დასადებად; მაგრამ იგი ვერ შეინარჩუნებს

მხარის ძალას; არც ის დადგება და არც მისი მხარი; არამედ იგი გადაცემული იქნება, და ისინიც, ვინც მიიყვანეს იგი, და მისი მშობელი, და ის, ვინც ამ ჟამებში ამტკიცებდა მას. მაგრამ მისი ფესვების ტოტიდან აღდგება ერთი მის ადგილზე, რომელიც მოვა ლაშქრით, შევა ჩრდილოეთის მეფის სიმაგრეში, იმოქმედებს მათ წინააღმდეგ და გაიმარჯვებს; და მათ ღმერთებსაც, მათ მთავრებთან ერთად, და ვერცხლისა და ოქროს მათ ძვირფას ჭურჭელსაც ტყვედ წაიღებს ეგვიპტეში; და იგი ჩრდილოეთის მეფეზე მეტ წელს იდგება. ასე რომ, სამხრეთის მეფე შევა თავის სამეფოში და დაბრუნდება თავის მიწაზე. დანიელი 11:5–9.

მუხლების ისტორიული აღსრულება წარმოადგენს წინასწარმეტყველური აღსრულების ნიმუშს იმ ათას ორას სამოცი წლის განმავლობაში პაპის მმართველობისათვის, რომელიც განსაზღვრულია ოცდათერთმეტე მუხლიდან ორმოცე მუხლამდე, და წინასწარმეტყველურ ნიმუშს მეთერთმეტე მუხლის აღსრულებისათვის, რომელიც პირველად აღსრულდა ძვ. წ. 217 წელს რაფიის ბრძოლაში. ეს სამი მოწმე განსაზღვრავს უკრაინის ომის იმ მახასიათებლებს, სადაც პუტინი, სამხრეთის უკანასკნელი მეფე, გაიმარჯვებს ჩრდილოეთის პაპი მეფის პროქსი არმიაზე.

წინასწარმეტყველური ისტორიის მეორე ხაზის თემა ის არის, თუ როგორ მიაღწა სასიკვდილო ჭრილობა პაპობას 1798 წელს, როგორც ეს წარმოდგენილია მეხუთედან მეცხრე მუხლების ჩათვლით და მეთერთმეტე მუხლში აღწერილი რაფიას ბრძოლის მიერ. სამხრეთის მეფე, რომელიც არის ეგვიპტე, გველეშაპის ძალაუფლებაა.

კაცის ძეო, მიაპყარ შენი სახე ეგვიპტის მეფე ფარაონის წინააღმდეგ და უწინასწარმეტყველე მის წინააღმდეგ და მთელი ეგვიპტის წინააღმდეგ: ილაპარაკე და თქვი: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, მე შენს წინააღმდეგ ვარ, ფარაონ, ეგვიპტის მეფეო, დიდო გველეშაპო, რომელიც წევს თავისი მდინარეების შუაგულში და ამბობს: ჩემი არის ჩემი მდინარე და მე შევქმენი იგი ჩემთვის. ეზეკიელი 29:2, 3.

თავი მეთერთმეტეში სამხრეთის მეფის მიერ ჩრდილოეთის მეფეზე ძლევის სამი ილუსტრაცია ერთობლივად მიუთითებს ჩრდილოეთის მეფის საბოლოო დაცემაზე ორმოცდამეხუთე მუხლში.

და დადგამს თავისი სასახლის კარებს ზღვებს შორის, დიდებულ წმიდა მთაზე; მაგრამ მივა თავის აღსასრულამდე, და არავინ ეყოლება შემწედ. დანიელი 11:45.

მეთერთმეტე თავში არის სამი ხაზი, რომლებიც ასახავენ სამხრეთის მეფის მიერ ჩრდილოეთის მეფის დამარცხებას; მაგრამ როდესაც ჩრდილოეთის მეფე თავის აღსასრულს მიაღწევს და მისი შემწე არავინ იქნება, ეს ასე აშკარად არ ჩანს. თუმცა გამოცხადების წიგნი მიუთითებს, რომ სწორედ გველეშაპის ძალაა, რომელიც მას ძირს დასცემს — მისი ხორცის შეჭმით და ცეცხლით დაწვით. როგორც კი გველეშაპის ძალა გამოცხადების წიგნიდან იქნება ამოცნობილი, ჩვენ შეგვიძლია დავინახოთ მეფეები, რომლებიც აგრეთვე გველეშაპიც არიან და აგრეთვე სამხრეთის მეფეც, რომელთაც მეთორმეტე მუხლში ჩრდილოეთის მეფის დამხობა უწევთ. თავში სამი უშუალო

მოწმეა, რომლებიც ყველანი მოწმობენ თავიანთ სრულყოფილ აღსრულებას, როგორც ეს წარმოდგენილია დანიელისა და გამოცხადების წიგნების ურთიერთკავშირის მეშვეობით.

ჩრდილოეთის თანამედროვე პაპური მეფე ორმოცდამეხუთე მუხლში თავის აღსასრულს აღწევს და მის დასახმარებლად არავინ არის; ხოლო გამოცხადების წიგნი მიუთითებს, თუ როგორ აღწევს პაპური ძალაუფლება თავის აღსასრულს გველეშაპის ძალის ხელით.

და ის ათი რქა, რომლებიც იხილე მხეცზე, შეიძულებენ მეძავს, და გააპარტახებენ მას და გაამიშვლებენ, და შეჭამენ მის ხორცს, და დაწვავენ მას ცეცხლით. რადგან ღმერთმა ჩაუდო მათ გულებში, რომ აღასრულონ მისი ნება, და იყვნენ ერთსულოვანნი, და მისცენ თავიანთი სამეფო მხეცს, ვიდრე აღსრულდებოდეს ღმერთის სიტყვები. გამოცხადება 17:16, 17.

ათი მეფე ცეცხლით წვავენ ჩრდილოეთის პაპურ მეფეს და მის ხორცს ჭამენ. უკანასკნელი დღეების მეფეები გველეშაპის ძალაუფლება არიან.

„მეფეებმა, მმართველებმა და გუბერნატორებმა საკუთარ თავზე დაიდეს ანტიქრისტეს ნიშანი და წარმოდგენილნი არიან იმ გველეშაპად, რომელიც მიდის წმიდებთან საომრად — მათთან, რომელნიც იცავენ ღვთის მცნებებს და აქვთ იესოს რწმენა. ღვთის ხალხისადმი თავიანთ მტრობაში ისინი ასევე ამჟღავნებენ თავს დამნაშავედ ბარაბასის არჩევაში ქრისტეს ნაცვლად.“ Testimonies to Ministers, 38.

ათი მეფე გველეშაპის ძალაუფლებას წარმოადგენენ, რომელიც აგრეთვე საბერძნეთის სამეფოთი და ალექსანდრით არის წარმოდგენილი. ეს მეფენი სამხრეთის მეფენი არიან, რადგან ისინი ეგვიპტის მეფე ფარაონით არიან წარმოდგენილნი. ისინი შეჭამენ მის ხორცს, რადგან აგრეთვე არიან წინასწარმეტყველური „ძაღვები“, რომელთაც მეფსალმუნე „ბოროტთა საკრებულოს“ უწოდებს.

რადგან ძაღვებმა გარს შემომერტყეს; ბოროტთა კრებულმა შემომიცვა; ხელები და ფეხები გამიგმირეს. შემიძლია დავითვალო ყოველი ჩემი ძვალი; ისინი მიყურებენ და შემომცქერიან. ჩემს სამოსელს ერთმანეთში იყოფენ და ჩემს სამოსელზე წილს ყრიან. ფსალმუნები 22:16–18.

პაპობა არის ჩრდილოეთის მეფე ორმოცდამეხუთე მუხლში, ხოლო პაპობა თიატირის ეკლესიაში იეზებელით არის წარმოდგენილი.

მაგრამ მაქვს შენს წინააღმდეგ რამდენიმე რამ: რადგან ნებას აძლევ იმ ქალს, იეზებელს, რომელიც საკუთარ თავს წინასწარმეტყველს უწოდებს, ასწავლოს და აცდუნოს ჩემი მსახურნი, რათა იმრუშონ და კერპთათვის შეწირული ჭამონ. და მივეცი მას დრო, რომ მოენანია თავისი სიძვა, მაგრამ არ მოინანია. აჰა, ჩავაგდებ მას სარეცელში, და მათაც, ვინც მასთან მრუშობს, დიდ გასაჭირში, თუ არ მოინანიებენ თავიანთ საქმეებს. გამოცხადება 2:20–22.

იეზებელის სამსჯავრო აღსრულება, როცა მას ძაღვები შეჭამენ.

იეზებელზეც თქვა უფალმა: ძაღლები შეჭამენ იეზებელს იზრეელის კედელთან. 3 მეფეთა 21:23.

ძაღლები არიან წარმართული რომი, გველეშაპის ძალაუფლება, რადგან ქრისტე სწორედ წარმართულმა რომმა აცვა ჯვარს.

„ქრისტეს ტანჯვებში ჯვარზე აღსრულდა წინასწარმეტყველება. ჯვარცმამდე მრავალი საუკუნით ადრე მაცხოვარმა იწინასწარმეტყველა, როგორ მოექცეოდნენ მას. მან თქვა: „ძაღლებმა შემომარტყეს გარს; ბოროტთა საკრებულომ შემომიცვა; ხელები და ფეხები გამიგმირეს. შემიდლია დავითვალო ყველა ჩემი ძვალი; ისინი მიყურებენ და შემცქერიან. ჩემს სამოსელს იყოფენ ერთმანეთში და წილს ყრიან ჩემს შესამოსელზე.“ ფსალმუნი 22:16–18. წინასწარმეტყველება მისი სამოსლის შესახებ აღსრულდა ჯვარცმულის მეგობართა თუ მტერთა რაიმე რჩევისა და ჩარევის გარეშე. მისი სამოსელი მიეცათ იმ ჯარისკაცებს, რომლებმაც იგი ჯვარზე გააკრეს. ქრისტეს ესმოდა კაცთა დავა, როდესაც ისინი მის სამოსელს იყოფდნენ ერთმანეთში. მისი კვართი უნაკერო იყო, თავიდან ბოლომდე მოქსოვილი, და მათ თქვეს: „ნუ გავხევთ მას, არამედ წილი ვყაროთ მასზე, ვისი იქნება.““ The Desire of Ages, 746.

ათი მეფე, რომლებიც არიან ძაღლები, რომლებიც არიან ბოროტთა კრებული, რომლებიც არიან საბერძნეთი და ეგვიპტე, ასევე მეძავს ცეცხლით დაწვავენ.

და რომელიმე მღვდლის ასული, თუ იგი თავს შებღალავს მეძაობით, თავის მამას შებღალავს; ცეცხლში უნდა დაიწვას. ლევიანნი 21:9.

ათი მეფე მეძავს ცეცხლით დაწვავენ, რადგან იგი თავს მღვდლად აცხადებს, მაგრამ მეძავია.

და იქნება იმ დღეს, რომ ტვიროსი დავიწყებულ იქნეს სამოცდაათი წელი, როგორც ერთ მეფის დღეები; და სამოცდაათი წლის დასასრულს ტვიროსი იმღერებს, როგორც მეძავი. აილე ქნარი, მოიარე ქალაქი, შენ, დავიწყებულო მეძავო; ტკბილად დაუკარი, მრავალი სიმღერა იმღერე, რათა გაგიხსენონ. და იქნება სამოცდაათი წლის დასასრულს, რომ უფალი მოიხილავს ტვიროსს, და იგი დაუბრუნდება თავის სასყიდელს და იმეძავებს ქვეყნიერების ყველა სამეფოსთან დედამიწის ზურგზე. ესაია 23:15–17.

მეხუთედან მეცხრე მუხლებამდე და ოცდამეთერთმეტედან ორმოცდამეათე მუხლებამდე ვპოვებთ დამოწმებას, რომ პაპობა თავისი დასასრულისკენ მიდის დრაკონის ძალის ხელით. ეს პრინციპი ამჟამადაც სრულდება უკრაინის ომში. ეს სამი მოწმე გვამცნობს, რომ როდესაც ჩრდილოეთის მეფე ორმოცდამეხუთე მუხლში მივა თავის დასასრულამდე და არავინ ეყოლება მის შემწედ, დრაკონი შეჭამს მის ხორცს და ცეცხლით დაწვავს მას. სამი მოწმის საფუძველზე, დრაკონის მოქმედების მამოძრავებელ მიზეზთა შორის იქნება დარღვეული ხელშეკრულებაც.

მეხუთედან მეცხრე მუხლებამდე მეორე სირიული ომი დასრულდა ძვ. წ. 253 წელს დადებული ზავით. ომი დაიწყო ძვ. წ. 260 წელს, და მეორე სირიული ომის დაწყებიდან შვიდი წლის შემდეგ მშვიდობის ხელშეკრულება შესრულდა იმით, რომ სამხრეთის

მეფემ ასული მისცა ჩრდილოეთის მეფეს, რათა მას შეერთო სამხრეთის მეფის ასული ცოლად და ქორწინებითი კავშირის მეშვეობით მშვიდობა დამყარებულიყო.

ქორწინებიდან შვიდი წლის შემდეგ, ძვ. წ. 246 წელს, ჩრდილოეთის მეფემ განზე გადადო სამხრეთელი პატარძალი და აღადგინა თავისი პირვანდელი ცოლი, რომელიც განზე ჰქონდა გადადებული, როცა ეგვიპტელ პრინცესაზე დაქორწინდა. სამხრეთის მეფისათვის ჩრდილოეთის სამეფოში შეჭრისა და ჩრდილოეთის მეფის დატყვევების მამოძრავებელი მიზეზი იყო დარღვეული ხელშეკრულება.

დარღვეული ხელშეკრულება ტიპოლოგიურად მიუთითებდა 1797 წელს დარღვეულ ტოლენტინოს ხელშეკრულებაზე, რომელმაც ნაპოლეონს მისცა მოტივაცია, რომ 1798 წელს პაპი ტყვედ აიყვანა, როგორც პტოლემეოსმა მოიქცა სელევკოსის მიმართ ძვ. წ. 246 წელს. როდესაც პტოლემეოს III სელევკოს II-ის ჩრდილოეთ სელევკიდურ იმპერიაზე გამარჯვების შემდეგ ეგვიპტეში დაბრუნდა, მან ეგვიპტეში იმდენი განძი ჩამოიტანა, რომ ეგვიპტელებმა პტოლემეოს III-ს „ევერგეტეს“ (რაც ნიშნავს ქველმოქმედს) წოდება მიანიჭეს მრავალი წლის შემდეგ მათი „დატყვევებული ღმერთების“ აღდგენისათვის.

ხოლო მისი ფესვების ერთ-ერთი რტოდან აღდგება ერთი მის ადგილზე, რომელიც მოვა ლაშქრით, შევა ჩრდილოეთის მეფის სიმაგრეში, იმოქმედებს მათ წინააღმდეგ და სძლევს მათ; და ეგვიპტეში ტყვედ წაიყვანს მათ ღმერთებს, მათ მთავრებთან ერთად, და მათ ძვირფას ვერცხლისა და ოქროს ჭურჭელს; და იგი უფრო მეტ ხანს იარსებებს, ვიდრე ჩრდილოეთის მეფე. დანიელი 11:7, 8.

როდესაც ნაპოლეონმა 1798 წელს პაპი ტყვედ აიყვანა, მან ვატიკანის საგანძურები წაართვა და საფრანგეთში წაიღო, როგორც ეს წინასწარ იყო ტიპოლოგიურად ნაჩვენები პტოლემე III-ში, რომელმაც საგანძურებიც წაიღო და ასევე სელევკე II ეგვიპტეში დააბრუნა, სადაც სელევკე II ცხენიდან გადმოვარდნის შედეგად გარდაიცვალა. ეს წინასახავდა იმას, რომ ნაპოლეონმა 1798 წელს მხეცს პაპობა ჩამოაშორა, და 1799 წელს პაპის სიკვდილსაც. გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში პაპობა არის დედაკაცი, რომელიც მხეცზე ზის, ხოლო სელევკეს დამარცხება, ტყვეობა და შემდგომი სიკვდილი ცხენიდან გადმოვარდნის შედეგად, წინასწარ აღნიშნავს იმას, რომ ნაპოლეონმა პაპობას სამოქალაქო ხელისუფლება ჩამოაშორა (რომელიც გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში მხეცით არის წარმოდგენილი).

ამგვარად, მან სულით გამიტაცა უდაბნოში; და ვიხილე ქალი, მჯდომარე ალისფერ მხეცზე, სავსეზე გმობის სახელებით, რომელსაც ჰქონდა შვიდი თავი და ათი რქა. ... და ანგელოზმა მითხრა: რისთვის გაგიკვირდა? მე გეტყვი საიდუმლოს ამ ქალისა და იმ მხეცისა, რომელიც მას ატარებს, რომელსაც აქვს შვიდი თავი და ათი რქა. ... და ქალი, რომელიც იხილე, არის ის დიდი ქალაქი, რომელიც მეფობს დედამიწის მეფეებზე. გამოცხადება 17:3, 7, 18.

მეხუთე-მეცხრე მუხლები მეთერთმეტე თავში ჩრდილოეთისა და სამხრეთის მეფეებს შორის ომს წარმოგვიდგენს. მეხუთე მუხლი რომს ჩრდილოეთის მეფედ განსაზღვრავს, რადგან მიუთითებს, რომ ჩრდილოეთის მეფე უმაღლესი ბატონობის დამყარებამდე სამ გეოგრაფიულ მხარეს დაიპყრობდა. ეს მუხლები გვაწვდის წინასწარმეტყველურ სტრუქტურას, რომელიც წარმოგვიდგენს პერიოდს, როდესაც ჩრდილოეთის მეფე

მმართველობს, მაგრამ თავის აღსასრულს აღწევს. ეს არის სწორედ მეთერთმეტე თავის საფუძველი და აღთქმა. ამ ხაზის თემა არის ჩრდილოეთის პაპისეული მეფის მომაკვდინებელი ჭრილობა, ანუ, როგორც ორმოცდამეხუთე მუხლი აცხადებს: „იგი მივა თავის აღსასრულამდე და არავინ ეყოლება შემწედ.“ ეს ჭეშმარიტება უკანასკნელ დღეებში არსებული ჭეშმარიტებაა.

ჩვენ გავაგრძელებთ შემდეგ სტატიაში.